

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลห้องจากเอกสาร สัญญาณและการสำรวจภาคสนาม
เกี่ยวกับเรื่องการฟื้นฟูบริเวณประวัติศาสตร์เก่าด้วยเดา อุทยานแห่งชาติดะรุเตา จังหวัด
สตูล ซึ่งได้ผ่านการเรื่องชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวเด็กอาดังและเก่าติดเบี้บ ไว้ด้วยน้ำ
ประภูมิ สรุปได้ดังนี้

การฟื้นฟูบริเวณประวัติศาสตร์เก่าด้วยเดา

1. ประวัติศาสตร์เก่าด้วยเดา

ในปี พ.ศ. 2479 รัฐบาลนิใบบาทที่จะนำบรรดาคนไทยผู้มีสันดาน เป็น
ผู้ร้ายไปรวมไว้ในที่แห่งเดียวกัน เพื่อสะดวกแก่การควบคุมและฝึกอาชีพ เพื่อจะได้เป็นผู้
มีความสามารถประกอบอาชีพสู่รัฐเมืองพัน ไทยไปแล้ว โดยมอนหมายให้กรมราชทัณฑ์เป็น
ผู้ดำเนินการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2480 เริ่มต้นด้วยการสำรวจ บุกเบิก และก่อสร้างอาคาร
สถานที่ทำการที่บริเวณหน่วยเดียว ใจกลาง ใจเดียว กันได้เริ่มสำรวจ บุกเบิก และก่อสร้าง
ที่บริเวณหน่วยเดียว ใจเดียว พร้อมกันไปด้วย พ.ศ. 2481 เริ่มส่งนักไทยกักกันไปที่หน่วย
เดียว ใจเดียว และส่งทบทอยไปอีกหลายรุ่น พ.ศ. 2482 รัฐบาลได้ประกาศพระราชบัญญัติฯ
กำหนดให้เก่าด้วยเดาเป็นนิคมฝึกอาชีพและกักกันนักไทยที่มีสันดานเป็นผู้ร้าย ในปีเดียวกัน
นี้ทางราชการได้ส่งนักไทยการเมือง โดยเฉพาะในคดีกบฏการเดช และคดีกบฏนายสินมาที่

หน่วย lokale อยู่ดัง นักไทยที่หน่วย lokale อยู่ดังเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ จึงต้องย้ายนักไทยกักกัน ส่วนใหญ่ไปอยู่ที่หน่วย lokale ระหว่าง ใน พ.ศ. 2484 ซึ่งในปีนั้นนักไทยกักกันในนิคมฝึกอาชีพ ตระรุเตา มีจำนวนมากถึง 3,000 คน พ.ศ. 2486 ย้ายนักไทยการเมืองทั้งหมด ไปไว้ที่ เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่าง พ.ศ. 2487 – 2489 เกิดกรณีจลาจลบนหา ให้กลับเป็นเหตุนาไปสู่การปิดนิคมฝึกอาชีพที่เกาะตระรุเตา ใน พ.ศ. 2491

2. ชีวิตและความเป็นอยู่ของนักไทยบนเกาะตระรุเตา

นักไทยบนเกาะตระรุเตา 2 กลุ่ม คือ นักไทยกักกันและนักไทยการเมือง ชีวิตและความเป็นอยู่ของนักไทยทั้ง 2 กลุ่มนี้คล้าย แบ่งรัฐบาลศาสศึกษาเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนสังคระบารมีเอเชียบูรพา กับช่วงระหว่างและหลังสังคระบารมีเอเชียบูรพา

2.1 นักไทยกักกัน

2.1.1 ช่วงก่อนสังคระบารมีเอเชียบูรพา มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ค่อนข้าง ลำบาก ต้องทำงานหนัก ไม่ได้ฝึกวิชาชีพตามจุดมุ่งหมายของทางการเท่าที่ควร เพราะ จำนวนนักไทยมีมากเกินไป ไม่ได้สักส่วนกับเจ้าพนักงานผู้ช้านาญการด้านวิชาชีพที่จะเป็นผู้ ฝึกสอน นักไทยส่วนใหญ่จึงถูกใช้หนักไปในด้านงานที่ต้องใช้กำลัง โดยเฉพาะตัดไม้ เป็นต้น อาหารการกินค่อนข้างฟืดเคืองและด้อยคุณภาพ การรับประทานอาหารในช่วงนี้เพียงเพื่อ ให้มีชีวิตอยู่ได้เท่านั้น ปัญหาสำคัญอีกอย่างหนึ่งในช่วงนี้ คือ ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บโดยเฉพาะ ไข้มาเลเรีย

2.1.2 ช่วงระหว่างและหลังสังคระบารมีเอเชียบูรพา เกิดภาวะขาด แคลนอย่างหนักในนิคมฝึกอาชีพตระรุเตา ทั้งเครื่องอุปโภคบริโภคและเวชภัณฑ์ รวมทั้งแพทย์ การเจ็บป่วยโดยเฉพ่ายมาเลเรีย ทำให้นักไทยกักกันเสียชีวิตจำนวนมาก ภาวะขาดแคลน ดังกล่าวเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดกรณีจลาจล หลังจากการณีจราจลสังคระบูรพา ความเป็นอยู่ของ นักไทยกักกันดีขึ้น เมื่อปิดนิคมฝึกอาชีพเกาะตระรุเตา พ.ศ. 2491 นักไทยกักกันถูกย้ายไป อยู่ที่สถานที่กักกัน จังหวัดนราธิวาส

2.2 นักไทยการเมือง

2.2.1 ช่วงก่อนสังคրามเอเชียบูรพา นักไทยการเมืองมีความเป็นอยู่อย่างกว้างไกลมาก ไม่ต้องซองจ่าเครื่องพัสดุนาก้าร ไม่ต้องทำงาน มีความเป็นอยู่ค่อนข้างอิสระ สิ่งที่เป็นปัญหาสาหัสบันก์ไทยการเมือง ก็คือ เรื่องอาหารที่ไม่สามารถรับประทานจากที่ทางโรงครัวของนิคมฯ จัดให้ได้ จึงแก้ปัญหาโดยการปรุงเอง หรือซื้ออาหารปั่นໄตจากครอบครัวของผู้คน กับเรื่องการติดต่อกับญาติมิตร ซึ่งทำได้ยากมาก เพราะทางนิคมฯ ควบคุมในเรื่องน้อยบ้างเข้มงวด ทำให้เป็นปัญหาต่อสุขภาพจิตอย่างรุนแรง

2.2.2 ช่วงระหว่างสังครามเอเชียบูรพา นักไทยการเมืองได้รับผลกระทบจากภาวะขาดแคลนในด้านต่าง ๆ เช่นเดียวกับนักไทยกักกันแต่น้อยกว่า ทั้งนี้ เพราะถูกบ่ายไปอยู่ที่เกาเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อ พ.ศ. 2486 ก่อนที่จะเกิดภาวะขาดแคลนอย่างรุนแรง

อนึ่งกรณีไจรสลัดเกาเตะรุเตา เกิดขึ้นจากนักไทยกักกันจำนวนหนึ่งร่วมมือกับเจ้าหน้าที่บางคนของนิคมฯ กรณีไจรสลัดเกิดระหว่าง พ.ศ. 2487 - 2489 หลังจากที่นักไทยการเมืองบ้ายไปอยู่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีแล้ว มูลเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดกรณีไจรสลัด มี 2 ประการ คือ มูลเหตุที่เกิดจากความขาดแคลนเครื่องอุปโภคบริโภค ในช่วงระหว่างสังครามเอเชียบูรพาประการหนึ่ง กับมูลเหตุที่เกิดจากการละเลยท้อหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ผู้บวชหารนิคมฯ โดยเฉพาะผู้อานวยการนิคมฯ อึกประการหนึ่ง กรณีไจรสลัดมีผลกระทบต่อการเมืองระหว่างประเทศ รัฐบาลอนุญาตให้อังกฤษส่งกองทหารเข้าปราบปราม จับกุมผู้ก่อการกราบท้าเป็นไจรสลัดขึ้นศาลไทย

3. การกำหนดเขตสังกอรสร้างและลักษณะสังกอรสร้างในบริเวณประวัติศาสตร์

เกาเตะรุเตา

3.1 ที่ดินบริเวณประวัติศาสตร์ ตั้งอยู่ใน 2 เขต คือ เขตอ่าวตะโละอุตัง

และเขตอ่าวตะโละวรา

3.1.1 เขตอ่าวดง ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 6 องศา 31

ลิปดา 43 พิลิปดา ถึง 6 องศา 32 ลิปดา 55 พิลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 99 องศา 40
ลิปดา 8 พิลิปดา ถึง 99 องศา 41 ลิปดา 17 พิลิปดาตะวันออก อยู่ทางด้านทิศใต้สุดของ
เกาะ มีเนื้อที่ประมาณ 1 ตารางกิโลเมตร

3.1.2 เขตอ่าวดง ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 6 องศา 36

ลิปดา 15 พิลิปดา ถึง 6 องศา 37 ลิปดา 15 พิลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 99 องศา 40
ลิปดา 10 พิลิปดา ถึง 90 องศา 41 ลิปดา 42 พิลิปดาตะวันออก อยู่ตรงบริเวณกึ่งกลาง
ด้านตะวันออกของเกาะ มีเนื้อที่ประมาณ 1 ตารางกิโลเมตร

3.2 สิ่งก่อสร้างในบริเวณประวัติศาสตร์

3.2.1 เขตอ่าวดง พับสิ่งก่อสร้างรวม 19 รายการ

3.2.2 เขตอ่าวดง พับสิ่งก่อสร้างรวม 18 รายการ

3.3 การกำหนดเขตสิ่งก่อสร้าง

สิ่งก่อสร้างทั้ง 2 เขต รวม 37 รายการ สามารถกำหนดพิกัดบน
ตำแหน่งทั้ง ได้ทั้งหมด ดังปรากฏตามแผนที่อ่าวดง (ภาพที่ 5) และแผนที่อ่าว
ดง โภชนา (ภาพที่ 27)

3.4 ลักษณะสิ่งก่อสร้าง ภูมิประเทศและลักษณะสิ่งก่อสร้างในบริเวณ

ประวัติศาสตร์ทั้ง 2 เขต ที่ปรากฏในรายงานการศึกษาวิจัยฉบับนี้ เบียนตามข้อมูลเอกสาร
และคำบอกเล่าของผู้บอกข้อมูล เนื่องจากสิ่งก่อสร้างเดิมไม่มีเหลืออยู่ ร่องรอยหลักฐาน
เท่าที่ปรากฏก็เพียงให้สามารถอนุมัติพิกัดตำแหน่งของสิ่งก่อสร้างเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะ

**3.4.1 สภาพสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่เป็นสิ่งก่อสร้างชั่วคราว ทั้งรูปแบบ
และวัสดุที่ใช้ก่อสร้าง จึงทำให้สิ่งก่อสร้างส่วนใหญ่ไม่ปรากฏหลักฐานเหลืออยู่ แม้สิ่งก่อสร้าง
จำนวนหนึ่งจะเป็นสิ่งก่อสร้างที่ถาวรหือค่อนข้างถาวร แต่วัสดุก่อสร้างบางอย่างเป็นวัสดุ**

ไม่ถาวร เช่น ไม้ หรือจาก เป็นต้น ส่วนที่ใช้วัสดุถาวร เช่น ปูน หรือสังกะสีมีน้อย และใช้สำหรับสิ่งก่อสร้างที่สำคัญ เช่น อาคารที่ทำการ หรือบ้านพักเจ้าหน้าที่ระดับสูงเท่านั้น

3.4.2 เมื่อินคุมฝึกอาชีวศึกษาทั่วไปได้แล้ว ก็ให้มีการรื้อถอน ขนบ้าย อาคาร และวัสดุก่อสร้างไปใช้ท่อน เเช่น อาคารสำนักงานและโรงเรือนมอบให้เรือนจำ จังหวัดสตูล โรงเลือบมอบให้เรือนจำ จังหวัดตรัง

4. รูปจำลอง เกาะทั่วไปและอุทยานแห่งชาติทั่วไป

รูปจำลอง เกาะทั่วไป มาตราส่วน 1 : 5,000 ขนาด 3.00 X 5.62 เมตร มีรูปจำลอง เขตอุทยานแห่งชาติทั่วไป มาตราส่วน 1 : 50,000 อยู่ในมุมซ้ายบน ของรูปจำลอง เกาะทั่วไป

ชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวเล เกาะอาดัง และเกาะลิเป๊ะ

ชาวเล เป็นชนกลุ่มน้อยกลุ่มหนึ่งของประเทศไทย มีชีวิตร่วมและคงคืนฐานอยู่ กระฉักรายจัตุรัสตั้งแต่หมู่บ้านในเขตเมืองมาริดในประเทศไทยมี ตลอดแนวทะเลฝั่งตะวันตก ของประเทศไทยจนถึงประเทศไทยตอนใต้เช่น ชาวเลขึ้นอยู่ในชาติพันธุ์กลุ่มมาเลย์ ซึ่งเป็นกลุ่มบ่อยของชาติพันธุ์ของ โกลอดี้ค์

ชาวเลในประเทศไทย แบ่งเป็นกลุ่มอีกห้ากลุ่ม ตั้งแต่จังหวัดกรุงเทพฯ ขึ้นไป กับกลุ่มอีกรากาไว้ซึ่งอยู่ตอนใต้ ตั้งแต่จังหวัดภูเก็ตลงมา สำหรับชาวเล เกาะอาดัง และเกาะลิเป๊ะ เป็นชาวเลในกลุ่มอีกรากาไว้

บรรพบุรุษคนแรกของชาวเล เกาะอาดัง และเกาะลิเป๊ะ เป็นชาวເຕີມາຈາກใน เขตมาเลเซีย เมื่อประมาณ 100 ปีมาแล้ว เป็นต้นครรภุ "นาญทะเล" ภายหลังมีการ อพยพชาวเลจากเกาะลันตา จังหวัดกรุงเทพฯ เข้ามา住นกลယเป็นสังคมชาวเล เกาะอาดัง และ เกาะลิเป๊ะ ในปัจจุบัน

จากผลของการศึกษา สรุปวิจัยและความเป็นอย่างของชาวเลเก่าอาดั้งและเก่า
ลีเปี้ย ดังนี้

1. ด้านสังคม

พนท. เก่าอาดั้งและเก่าลีเปี้ย มีชื่อเรียกเป็นทางการว่า บ้านเก่าอาดั้ง
อยู่ในเขตการปกครอง หมู่ที่ 7 ตำบลเก่าสาหร่าย อ.ไก่เมือง จังหวัดสตูล ประเทศไทย
135 ครัวเรือน จำนวน 806 คน มีที่เนื้อที่ดินและบ้านและบ้านประชากร ครอบคลุม^๔
ชาวเลไม่แน่ใจว่าเป็นแบบครอบครัวเดียวมากนัก บ้านอาศัยมีลักษณะเป็นเรือนเครื่องผัก มี
ส่วนภายนอกบ้าน การสาธารณูปโภคได้รับการบริการจากสถานีอนามัยตำบล และโครง
การแพทย์ พอ.สว. ชาวเลรุ่นใหม่จึงมีแนวโน้มในการรักษาสุขภาพอนามัยดีขึ้น

บ้านเก่าอาดั้งและเก่าลีเปี้ย บังไม่มีถนน การคมนาคมทั้งภายในและภายนอก
นอกใช้ทางน้ำเพียงทางเดียว การติดต่อสื่อสารใช้วิทยุสื่อสารเป็นหลัก การปกครองมีผู้ใหญ่
บ้าน เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าราชการ ด้านการศึกษามีโรงเรียนระดับ
ประถมศึกษา ๑ โรง สื่อการศึกษานอกระบบที่สำคัญ คือ วิทยุและโทรทัศน์

2. ด้านเศรษฐกิจ

อาชีพหลัก คือ การปลูกผัก ผู้ประกอบอาชีพประมาณ ๗๐% ทั้งกลุ่มชาวนะรังแท้
และกลุ่มน้อยหนน อาชีพอื่นมีการเพาะปลูกกับการค้าขายเพียงเล็กน้อย สินค้าออกหลัก ได้แก่
ปลาสด ปลาเค็ม น้ำปลาจังหวัด และปลาเป็น

การตือครองที่ดินบัง ไม่มีเอกสารลิฟท์ ที่ดินรายใหญ่ถือครอง โดยผู้ถือครอง
เพียงไม่กี่ราย การใช้แรงงานแบบแรงงานภายนอกครองครัว

3. ด้านวัฒนธรรม

ชาวเลเก่าอาดั้งและเก่าลีเปี้ย สามารถใช้ภาษาได้ 2-3 ภาษา คือ
ภาษาชาวเล ภาษาลາວ และภาษาไทยถัดไป ภาษาชาวเลจัดอยู่ในตรายกฤษมาลา ໄປ-ໄโพ

เนเชียน เป็นภาษาไม่มีวรรณยุกต์ มีแต่ภาษาพูด ไม่มีภาษาเขียน ภาษาชาวเลมี 8 หน่วยเสียงสระ และ 19 หน่วยเสียงพยัญชนะ คำส่วนใหญ่มี 2 พยางค์ สร้างประโยคแบบเรียงคำ เช่นเดียวกับภาษาไทย

ชาวเลเก่าอาดังและเก่าลิเป็ง นับถือผู้มีความเชื่อเรื่องวิญญาณเคราะห์และไส้ยาสาร์ ไม่มีศาสนาที่ชัดเจน ศติธรรมมีทั้งในรูปของส้านวน คำพังเพย สุภาษิตและนิทาน โดยเฉพาะนิทานมีทั้งศติธรรมทั่ว ๆ ไปและศติธรรมเกี่ยวกับกฎแห่งกรรม

ประเพิลสาคัญของชาวเล คือ การสะเคาะเคราะห์ด้วยการลองเรือ มีปีละ 2 ครั้ง ศิลปะเป็นแบบศิลปะเพื่อการบังช้ำ ได้แก่ การหอเสือ เย็บจาก ทำฝาขัดตะคนตรีหลัก คือ รามาณา มีความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์จึงเป็นเครื่อง คนตรีแห่งพิธีกรรม เพลงนั้งเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องເງິນ ที่พามีห้องการเล่นของเด็กและผู้ใหญ่ ส่วนนันทนาการมีการเล่านิทาน นันทนาการที่เป็นยอดนิยมของชาวเลเก่าอาดังและเก่าลิเป็ง คือ รองເງິນ และร້າວງ นางรາตີອเป็นผู้มีเกียรติของสังคม

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการฟื้นฟูริเวณประวัติศาสตร์เก่าตระรุเตา อุทยานแห่งชาติตระรุเตา ผู้วิจัยประสบปัญหาและอุปสรรคหลักประการ ผลการวิจัยน่าจะนำไปสู่การวิจัยประยุกต์และโครงการต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ จึงขอเสนอปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เพื่อการวางแผนสำหรับโครงการเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติตระรุเตา ในโอกาสต่อไป ดังนี้

1. ปัญหาและอุปสรรค

1.1 ระยะเวลาของการศึกษา น้อยเกินไปสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งข้อมูลเอกสาร สัมภาษณ์ ออกสำรวจภาคสนาม การสืบค้นหาผู้บอกข้อมูล ซึ่งเมื่อเริ่มต้น

วิจัยยังไม่มีข้อมูลว่าเป็นไง อายุที่ไหนและจำนวนเท่าไร รวมทั้งช่วงเวลาออกน้ำปฏิบัติการในพื้นที่มีช่วงเวลาจากด้วยสภาพลมฟ้าอากาศตามฤดูกาล ระยะเวลาของภารกิจมากที่สุดสำหรับโครงการนี้ควรจะใช้เวลาถึง 2 ปีเป็นอย่างน้อย

1.2 พื้นที่ศึกษา มีสภาพเป็นเกาะกลาง อุบัติจากฝั่ง ช่วงเวลาของภารกิจทางที่ปลดภัยเดินทางที่ปลดภัยเพียง 6 เดือน การเริ่มต้นโครงการทำให้ช่วงเวลาเดินทางที่ปลดภัยเหลือเพียง 4 เดือนเท่านั้น

1.3 แหล่งข้อมูล

1.3.1 แหล่งข้อมูลเอกสาร เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ราย หายาก ระบบราชการเป็นอุปสรรค ในขณะที่ข้อมูลบางอย่างถูกห้ามขาย ร่องรอยหลักฐานสิ่งก่อสร้าง ในบริเวณพื้นที่ศึกษาเหลือน้อยมาก เพราะวัสดุที่ใช้ก่อสร้างไม่ถาวร จึงถูกห้ามขายตามธรรมชาติเร็วกว่าที่ภาระเป็นบริเวณและสิ่งก่อสร้างถูกปกคลุมด้วยดินไม้ เพราะสภาพกรวด ได้รับการรื้อถอนไปยกบ้ำบ้ำวัสดุสิ่งก่อสร้างออกไปใช้ท่อน เมื่อสิ่งสภาพนิคมฝึกอาชีพและการปรับแต่งพื้นที่บางส่วน

1.3.3 ผู้ออกข้อมูล เขาจะเป็นผู้ที่เคยอยู่ในเหตุการณ์ มือดีเข้าพนักงาน ผู้คน นักไทยกักกัน ที่ยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันเหลือน้อยลง ทั้งเป็นผู้สูงอายุและเก็บหมอดร่องหมดสภาพเป็นผู้ออกข้อมูล จึงอาจกล่าวได้ว่าหากการห้าวจัยเรื่องนี้ข้าไป 10 ปี จะไม่สามารถที่จะมีผู้ออกข้อมูลโดยตรงได้เลย

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 แผนปรับปรุงบริเวณประวัติศาสตร์

ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เกาะตะรเตา ซึ่งเป็นบริเวณประวัติศาสตร์ 2 เขต คือ เขตอ่าวตะโล อุดัง และเขตอ่าวตะโลตะวาน หาให้ได้อาหารเขบที่แน่นอน สิ่งก่อสร้างและจำนวนสิ่งก่อสร้างในแต่ละเขต พิกัดตำแหน่งทั้งของสิ่งก่อสร้าง รวมทั้งลักษณะสิ่งก่อสร้างทั้งหมด เป็นข้อมูลความรู้เชิงวิชาการที่เป็นเพียงจดเริ่มของแผนการพัฒนาบริเวณประวัติศาสตร์ เกาะตะรเตาเท่านั้น

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการอุทบยานแห่งชาติระยะยาตรา ไทย เนื่องด้วยการส่งเสริมการใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยว จึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดแผนการปรับปรุงบริเวณประวัติศาสตร์ของเก่าคราเรือนทั้ง 2 เขต ให้เป็นขั้นตอนทีชัดเจนและที่สำคัญจะต้องสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นและขอเสนอแนะ ดังนี้

2.1.1 ควรกำหนดเป้าหมายของแผนปรับปรุงให้ชัดเจน คือ ต้อง การปรับปรุงให้เป็น "อุทยานประวัติศาสตร์" ตามแนวคิดหรือปรัชญาของกรมศิลปากร ให้ แล้วเสร็จในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 และ 8 (พ.ศ. 2535-2544)

2.1.2 กำหนดแผนงานหรือกิจกรรมที่จะต้องกระทำให้เป็นขั้นตอน

ดังนี้

- 1) แผนงานสำรวจภาคสนามบริเวณประวัติศาสตร์ทั้งสองเขตอย่างละเอียด เพื่อกำหนดอาณาเขตของบริเวณประวัติศาสตร์ที่แน่นอน พร้อมทั้งจัดการให้พื้นที่โล่ง ตัดถนนตามแนวเดิม และกำหนดตามแนวเดิม สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ พร้อมทั้งมีป้ายบอกทาง
- 2) แผนงานจัดทำแผนผังบริเวณประวัติศาสตร์ ที่มีขนาดมาตรฐานส่วนขนาดใหญ่ตามความเหมาะสม สำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ในแต่ละชนิดของงาน
- 3) แผนงานจัดทำรูปจำลองบริเวณประวัติศาสตร์ ทั้งสองเขตให้มีมาตรฐานส่วนใหญ่ ที่สามารถแสดงรูปจำลอง สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ไว้ได้ชัดเจน
- 4) แผนงานศึกษาลักษณะสิ่งก่อสร้าง และจัดทำภาพถ่าย เส้นสิ่งก่อสร้าง นำไปติดป้ายและแขวนไว้ ณ บริเวณ หรือดำเนินการของสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์นั้น ๆ พร้อมมีหลักการกันแคลดกันฝุ่น เพื่อความทนทานและสวยงาม
- 5) แผนงานซ่อมแซมถนนประวัติศาสตร์ ตามแนวถนนสายเดิม เชื่อมระหว่างบริเวณประวัติศาสตร์เขตอ่าวตะโละดังกับเขตอ่าวตะโละวัว พร้อม กับซ่อมแซมถนนภายในแต่ละเขต ให้อยู่ในสภาพใช้การได้
- 6) แผนงานรวบรวมหลักฐานทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ เท่าที่มีเหลืออยู่ เช่น เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องของชาวนาไทย ได้แก่ สมอบก ใช้ครัวๆ ฯลฯ โดยจัดศูนย์แสดงนิทรรศการ ณ บริเวณแหล่งประวัติศาสตร์ของเก่าคราเรือนทั้งสองเขตได้

เขตหนัง หรือชั้น 2 เขต

2.2 แผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติตรรเทา
เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า ปัจจุบันการแข่งขันในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวามาก ให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านมาเลเซีย ได้พัฒนาเกาะลังกาซึ่งอยู่ติดกับอุทยานแห่งชาติตรรเทา ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคู่แข่ง ถ้าเราไม่พัฒนาสิ่งดังดูดในทางการท่องเที่ยว หรือทรัพยากรทางการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ ฯ นอกเหนือไปจากประวัติธรรมชาติ ทั้ง ๆ ที่อุทยานแห่งชาติตรรเทามีศักยภาพด้านทรัพยากร การท่องเที่ยวได้เปรียบกว่าเกาะลังกาซึ่งของมาเลเซีย คือ บริเวณประวัติศาสตร์ และชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเลบันเกาะอาดังและลิเบี๊ ดังนั้นกองอุทยานแห่งชาติน่าร่วมมือกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ดำเนินการพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติตรรเทา ไม่ใช่เพียงเพื่อประเทศไทยเท่านั้น หากแต่เพื่อบรรดดับอุทยานแห่งชาติตรรเทา ให้เป็นมารคก้อนล้ำค่าของมวลชนชาวโลกด้วย

ดังนั้น ผู้จัดจึงมีความเห็นว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติตรรเทา ควรมีการวางแผนและกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบ โดยแบ่งเป็น 3 แผนย่อย ดังนี้

2.2.1 แผนอนรุักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติตรรเทา ให้อยู่ในสภาพสมบัรณ์ รับผิดชอบโดยอุทยานแห่งชาติตรรเทา

2.2.2 แผนบริการนักท่องเที่ยว ได้แก่การบริการด้านที่พัก อาหาร พาหนะ และบริการอื่น ๆ ไม่ควรตั้งอยู่ในเขตอุทยานฯ เพราะอย่างน้อยจะช่วยลดปัญหานลภาระและสภาพแวดล้อม ให้อาจให้อยู่ที่ปากปารา อ่าเกอลัง และที่ด่านคลเจ็งบัง อ่าเกอเมือง จังหวัดสตูล ทั้งนี้จะช่วยให้อยู่ในความรับผิดชอบของภาคเอกชน หรือให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด

2.2.3 แผนแนะนำการท่องเที่ยว น่าจะให้อยู่ในความรับผิดชอบของทั้ง ขอแรกสุด อุทยานแห่งชาติตรรเทา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และภาคเอกชน ทั้งนี้โดยให้อุทยานแห่งชาติตรรเทาเป็นผู้กันนำ

2.3 แผนอนรักษ์พันธุกรรมชาวเลแกะอาดังและแกะลิเป็ง

2.3.1 ការกាំណុំបេទ វិនិនិយោគសែរធម្មតាប៉ូម៉ូអាសីបុង
ខ្លួនដីឡូតែន

2.3.2 ការស្តានអាណាពេលវេលាដីឡូម៉ូអាសីបុង

2.3.3 ផែនវាលុខសំណើនឹងការបេទ ដើម្បីធ្វើឱ្យជាតិនិងការបំពេញ
ខ្លួនខ្លួនដីឡូតែន

2.4 រៀងទៅការសិក្សាតីឡូ កែវ

2.4.1 កំណើររាយការរាយការពីការបេទ និងការបំពេញដោយ
គ្រប់គ្រង

2.4.2 វិវីតិវិធីបេទ និងការបេទ និងការបំពេញ